

Stk. 3 er en følge af art. 12, stk. 8, i 2. samordningsdirektiv. Konsekvensen af, at 15 pct. grænsen i stk. 1 og 60 pct. grænsen i stk. 2, 1. pkt., overstiges er, at den overskydende del skal fradrages ved beregning af pengeinstitutrets ansvarlige kapital, jf. § 21a, stk. 10.

Til nr. 26

Ændringen er en konsekvens af de nye bestemmelser i nr. 24 og 25 (§ 24, stk. 1-3).

Til nr. 27

Der er tale om en konsekvensændring, som følge af ændringen i nr. og 24 og 25.

Til nr. 28

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at det nuværende egenkapitalbegreb afløses af begrebet den ansvarlige kapital. Da den ansvarlige kapital indeholder flere kapitalelementer end egenkapitalbegrebet, vil der imidlertid reelt kunne blive tale om en udvidelse af muligheden for at placere midler i fast ejendom.

Til nr. 29

Ændringen er en konsekvens af indsættelsen af det nye stk. 2 i § 24.

Til nr. 30

Da den nugældende § 21 foreslås ændret, foreslås der indført en bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler for fradrag i gælds- og garantiforpligtelserne ved beregning af likviditetskravene. Der er ikke hermed tilsigtet nogen realitetsændring.

Til nr. 31

§ 29.

Bestemmelsens stk. 1 svarer til årsregnskabslovens § 2, stk. 1, idet dog bestemmelsens anvendelse på koncerner fremgår af § 37a. I forhold til den nugældende lovs § 29, stk. 1, er årsberetningens status ændret, således at den ikke er en del af selve årsregnskab.

Årsregnskabet og årsberetningen udgør et hele, hvorfor de enkelte dele – herunder årsberetning og koncernregnskab, jf. § 37a – skal ses under et og dermed udarbejdes, revideres og offentliggøres samtidigt.

Stk. 2 svarer til den nugældende lovs § 29, stk. 2. Formuleringen er bragt i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 2, stk. 3.

§ 30.

Bestemmelsens 1. pkt. svarer til den nugældende lovs § 29, stk. 1, 3. pkt. Bestemmelsens 2. pkt. svarer til årsregnskabslovens § 3, stk. 1, 2. pkt. Da pengeinstitutter skal anvende kalenderåret som regnskabsår, er årsregnskabslovens bestemmelse om omlægning af regnskabsåret ikke gentaget. Bestemmelsen svarer til den af Finanstilsynet anlagte praksis.

§ 31.

Stk. 1 svarer til § 4, stk. 1, i årsregnskabsloven, idet der dog ikke henvises til forskrifter i henhold til loven i bestemmelsen i årsregnskabsloven. Da størstedelen af reglerne om pengeinstitutternes årsregnskaber vil fremgå af Finanstilsynets regnskabsbekendtgørelse, er det nødvendigt at foretage en henvisning hertil.

Stk. 2 svarer til den nugældende lovs § 30, stk. 1, og årsregnskabslovens § 4, stk. 2.

Stk. 3 svarer til den nugældende lovs § 30, stk. 2.

Stk. 4 svarer til årsregnskabslovens § 4, stk. 3. De supplerende oplysninger skal gives som noter. På grund af den særlige skemaagtigt for pengeinstitutter, der tænkes opretholdt, må der ikke, som det tillades i årsregnskabsloven, oprettes nye poster uden Finanstilsynets godkendelse.

Stk. 5 svarer til den nugældende lovs § 30, stk. 4, sidste pkt.

§ 32

Stk. 1 fastlægger hovedreglerne for værdiansættelsen af posterne i årsregnskabet, herunder ikke balancerførte poster. Bestemmelsen svarer til årsregnskabslovens § 26, stk. 1. De mere specifikke værdiansættelsesregler for de enkelte poster vil blive fastsat i en af Finanstilsynet udstedt regnskabsbekendtgørelse.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, fastslår, at det såkaldte »going-concernprincip« skal anvendes ved værdiansættelsen af posterne i et pengeinstituts regnskab.

Hvis forudsætningen om fortsat drift bringes i tvivl, kan aktiverne ikke værdiansættes ud fra denne forudsætning, men de må i stedet værdiansættes til forventet realisationsværdi. Ændringen i værdiansættelsesprincippet skal ikke alene ske, når der er risiko for, at pengeinstituttet standser betalingerne eller går konkurs, men tillige når der er tvivl om, hvorvidt pengeinstituttet kan fortsætte sin virksomhed som følge af, at pengeinstituttet ikke opfylder kravene til solvens i § 21.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, indebærer, at pengeinstitutterne ikke på egen hånd kan ændre principper for værdiansættelsen fra det ene år til det næste. Bestemmelsen hindrer derimod ikke Finanstilsynet i at foretage ændringer i de i regnskabsbekendtgørelsen fastsatte værdiansættelsesregler.